

Kontor, vil være den at se at komme til Bunds i og faa fast Fod for en mere rationel Regulering af Landpostvæsenets Forhold i det hele.

Men der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som ligger i Luften, om jeg saa maa sige, i den nærmeste Fremtid, idet det fra alle Sider i Finansudvalget og ogsaa af den højtærede Minister indrømmes, at Landpostbudene mange Steder lever under saadanne Forhold, at selv om man ikke vil bruge saa stærke Ord som at sige, at der er Nødstilstand til Stede, maa man dog indrømme, at de Lønninger, de har, under den Dyrtid, der er indtraadt, langt fra er rigelige. Derfor er det, man har ment at burde imødekomme i alt Fald den Del af dem, der har de lange Router, saa at de ikke kan afse Tid til den hjemlige Bedrift. Det er det, der har givet sig Udslag i de Ændringsforslag, som findes under Nr. 23—26. Det første er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Flertallet og er et Forslag om at bevilge 100,000 Kr. til Forbedring af Lønningsforholdene for de Landpostbude, som gaar i de længere Router, det vil i nærværende Tilfælde sige over 25 km. Nu vil jeg sige, at 100,000 Kr. ser jo ud til at være mange Penge, men vi maa huske paa, at der er et meget stort Antal Landpostbude, som skal dele dem. For hver enkelt af Budene bliver det derfor ikke overordentlig meget. De tre første Lønningsklasser tæller saa mange Bude, at hvis vi deler de 100,000 Kr. mellem dem, vil der kun kunne blive 24 Kr. til dem i laveste Klasse, 36 Kr. til dem i mellemste Klasse og 48 Kr. aarlig til dem i den højeste af disse Lønningsklasser. Vi har ment at burde give dette Beløb dertil, og i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg har fremsat om, at Trangen særlig er til Stede hos de Bude, som har de store Router, er Forslaget indskrænket til at gælde de tre længste Routeafdelinger.

Foruden dette Forslag, som altsaa er stillet af den højtærede Minister, tiltraadt af et Flertal og subsidiært af en Del af Mindretallet, er der tre Ændringsforslag, som nærmest er sidestillede med det. Det første gaar ud paa at give 360,000 Kr. og saa lad den midlertidige Lønforbedring løbe helt ned, saa at alle Landpostbude faar Gavn deraf, altsaa ogsaa dem med de korte Router. Dertil slutter sig saa et Forslag om Lønninger og Godtgørelser til kørende Landpostbude og Baadposter, smaa Beløb, jeg ikke skal omtale, før der muligvis fra anden Side gives Anledning dertil. Der er saa endelig et Forslag, som oprindelig blev adviseret af Ministeren ved anden Behandling, et For-

slag om et Beløb, der er anslaaet til 40,000 Kr. til Godtgørelse til Landpostbude for Udgiften til Lønning af Stedfortrædere i Sygdomstilfælde. En saadan Ordning findes andre Steder i Etaterne, men i det Øjeblik vi kom til at se lidt nærmere paa dette Forslag, var der en Del af Finansudvalget, som følte sig noget betænkelig ved at gaa videre, end vi allerede er, og derfor veg tilbage, og jeg røber ingen Udvalgshemmelighed ved at sige, at da Udvalgsflertallet ikke turde gaa med paa dette Punkt, var det det, der gjorde, at vi sagde: Men Forventningerne er vakte hos Landpostbudene om, at noget skal de have, og samtidig med at vi forlod Tanken om de 40,000 Kr., kom saaledes Tanken om de 100,000 Kr. frem til Erstatning derfor. Paa Flertallets Vegne skal jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslag Nr. 23, derimod ikke Ændringsforslagene Nr. 24, 25 og 26.

Under Nr. 27 staar der opført et Ændringsforslag, som var noget fremme under Diskussionen ved anden Behandling. Det drejer sig om Postbefordringen med private Dampskibsselskaber i indenrigs Fart og gaar ud paa at forhøje Summen med 7,000 Kr. Det, det angaar, er et Tilskud paa 15,000 Kr., der tidligere har været givet til et Dampskibsselskab, hvis Skibe gaar imellem Masnedsund, Stubbekøbing og Bogø. Paa Budgettet var Tilskuddet sat ned til 8,000 Kr., men en Henvendelse derovre fra har givet Finansudvalget det Indtryk, at vi risikerer, at Farten ikke kan opretholdes for disse 8,000 Kr. Paa den anden Side har vi været noget betænkelige ved pure at vende tilbage til de 15,000 Kr., som Selskabet havde før, og dog staar det saadan i Ændringsforslaget her, idet nemlig de 7,000 Kr. er Forhøjelsen fra de 8,000 Kr. til de 15,000 Kr. fra tidligere Tid. Paa Udvalgets Vegne skal jeg kort sige, hvad Tanken hermed har været, og jeg haaber bag efter at faa den bekræftet af den højtærede Indenrigsminister. Det er Udvalgets Tanke, at Driften bør opretholdes paa lignende Maade som hidtil, men vi er langt fra visse paa, at de 8,000 Kr. slaar til. Paa den anden Side vil vi heller ikke gerne give 15,000 Kr., hvis de ikke er nødvendige, og derfor er det Tanken, at den Kontrakt, som skal afsluttes mellem det højtærede Indenrigsministerium og det paagældende Dampskibsselskab, skal affattes paa en saadan Maade, at Nybevillingen kun kommer til Udbetaling i saa høj Grad og for saa vidt det kan gøres, uden at det paagældende Dampskibsselskabs Udbytte derved overstiger 4 pCt. Det vil med andre Ord sige,